

[Ministeren for offentlige arbejder]

I de senere år har det været betragtet som en målsætning, at der skulle søges opnået balance i postsektoren. Dette forslag er i overensstemmelse med denne målsætning, men sigter dog primært på, at postsektorens nuværende økonomiske stilling ikke forringes.

Vedrørende de lovbestemte takster, dvs. taksterne for breve, postkort, tryksager, pakker, postanvisninger, dagblade samt ugeblade og tidsskrifter, skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser. For så vidt angår bladtaksterne skal jeg dog tilføje, at forslaget må ses som en videreførelse af den politik, der blev anlagt ved gennemførelsen af forslaget til lov om ændring af postloven pr. 1. november 1977, hvorved bladtaksterne dog først blev forhøjet pr. 1. juli 1978. Taksterne for dagblade blev dengang øget med samme procentuelle stigning som den generelle forhøjelse af taksterne for øvrige postforsendelser, medens taksterne for andre blade blev øget med ca. 1/10 af det daværende underskud beregnet efter falde-bort-omkostningsprincippet. Jeg skal vedrørende bladtaksterne endvidere henvise til de fire redegørelser over de drøftelser, der har været ført mellem udgiverorganisationerne og post- og telegrafvæsenet om, hvilken virkning en ajourføring af bladtaksterne vil få for bladenes økonomi, som i 1977 er tilsendt udvalget om offentlige arbejder til videre behandling.

Portoniveauet i Danmark er selv ved en gennemførelse af forslaget fortsat meget lavt i forhold til de fleste andre lande, hvormed sammenligning er relevant.

Post- og telegrafvæsenet har fra Danmarks Statistik indhentet oplysning om, at de foreslåede takstforhøjelser vil påvirke pristallet med 0,015 point.

Som følge af, at taksterne for visse forsendelsesarter er pålagt merværdiafgift, vil der fremkomme en årlig merindtægt for statskassen på ca. 6,8 mill. kr.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft pr. 1. april 1979, for blade dog først pr. 1. juli 1979.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets velvilige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 41. Fremsat 13/10 78. Første behandling 24/10 78. Betænkning 2/11 78. Anden behandling 7/11 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Den afstemning, der om lidt skal foregå om dette statslånsforslag, vil vise, at nogle fra fremskridtspartiets gruppe stemmer ja til lovforslaget og andre stemmer nej til lovforslaget. Heri ligger ikke nogen som helst uenighed inden for fremskridtspartiets folketingsgruppe eller fremskridtspartiet i øvrigt om det, som er det helt afgørende grundlag for regeringens politik, nemlig at man hele tiden kan rejse rundt i udlandet og låne og låne og låne og gældsætte Danmark og gældsætte vore børn og børnebørn. Det er jo helt fast, at det er det eneste grundlag, hvorpå denne regering overhovedet kan opretholde sin tilværelse. Det er hovedgrundlaget for regeringen.

Derfor er fremskridtspartiet nu som tidligere, alle mand og kvinder, 100 pct. enige om, at det skal holde op, og vi er 100 pct. enige om, at vi ikke skal forøge vor gældsætning til udlandet, men tilbagebetale den alt, alt for store statsgæld, som vi allerede har pådraget os.

Men det, som afspejler sig i den afstemning, der nu finder sted, er, at man kan anlægge forskellige faktiske vurderinger af det forslag, der kommer til afstemning. Der er nogle, der kan vurdere det på den måde, at vores gældsbyrde til udlandet bliver lettet ved at stemme ja, og de pågældende vil stemme ja til lovforslaget. Der er andre, der må opfatte det således, at vores gældsbyrde til udlandet bliver forøget ved det lån, som omhandles i lovforslaget, og de pågældende vil stemme nej. Det er altså alene dette begrænsede forhold, som bevirker, at medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe vil stemme forskelligt vedrørende det foreliggende lovforslag.